

hvor dette Spørgsmaal er meget indgaaende og meget klart behandlet. Med Hensyn til Vurderingsspørgsmaalet maa jeg sige, at det ærede Medlem naturligvis har Ret i, at det er Stykværk, men det er jo al Vurdering, selv den Vurdering, der finder Sted af en Mands Indtægt, naar han ansættes i Indkomstskat til Stat og Kommune.

Jeg skal dernæst sige nogle Ord om § 14 i Loven af 27. Maj 1908, som har været stærkt omtalt. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) mente, at vi simpelthen kunde ophæve Loven. Ja, det kan Lovgivningsmagten naturligvis, men jeg kan ikke se, hvordan vi faktisk skulde kunne gøre det, thi for mig er der ikke Tvivl om, at de Kommuner, der have tegnet Bidrag til Baner netop under Hensyn til Lovens § 14, da vilde være berettigede til at kræve deres Bidrag tilbagebetalte. Det er der neppe juridisk Tvivl om. I de andre Udtalelser, der ere faldne under Debatten, synes der at være ret almindelig Enighed om, at den Ordning, vi nu staa overfor, langt fra er ideel, men paa den anden Side er der et almindeligt Ønske om at naa en Ordning, og jeg ønsker navnlig at understrege, at vi egentlig ogsaa i det hele og store ere enige om, at det, der her skal ske, er det første Skridt. Det direkte økonomiske Resultat for Stat og Kommune, som Bidraget til Jernbaneanlægene vil medføre ved den Afgørelse, vi forhaabentlig ville naa til, bliver ikke nær saa stort, som man kunde have haabet. Men det er det første Skridt; hvad der ikke er sket i Dag, kan ske ad Aare. Jeg nævner, da jeg først havde Ordet, at denne Lov sikkert senere vilde blive gjort til Genstand for en Revision.

Naar det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) stærkt fremhævede, at nu var det de magre Egne, der skulde til at betale, vil jeg dog dertil bemærke, at det er ikke alene de magre Egne, der staa overfor nye Jernbaneanlæg. I Loven af 27. Maj 1908 er der ogsaa forudsat Jernbaneanlæg gennem velhavende og rige Egne. Men naturligvis havde det været ønskeliggere, om Samfundet, Stat og Kommune, allerede for mange Aar siden havde lagt sin Haand paa en Del af disse samfundsskabte Værdier. At dette ikke er sket, skulde imidlertid dog ikke efter min Formening kunne hindre os i nu at træffe en rimelig Ordning, i nu at begynde; det vilde ellers kun være at gøre den skete Undladelse evigvarende. I denne Forbindelse maa jeg

maaske bemærke, at jeg ikke kan indrømme, at det, der her er Tale om, er en Dobbeltbeskatning. Ejendomsskylden er en Skat, Jernbaneskylden er efter min Formening ingen Skat.

Overfor det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) skal jeg tillade mig at bemærke, at han maa have misforstaaet min Partifælde, det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Det ærede Medlem fra Storehedinge har sikkert ikke ønsket — jeg mener meget nøje at mindes hans Ord — at drage Løsningen af Spørgsmaalet om Grundværdiskatten ind paa nærværende Lov. Man kan ikke, om jeg saa maa sige, begynde med Adam og Eva hver Gang; man kan ikke paa den enkelte Lov tage alle de store Spørgsmaal, der ligge i Nærheden af det paagældende Forslag, op til endelig Afgørelse. Her kommer der imidlertid for mig en Parallel, og det var noget af det, det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) var inde paa, da han talte om Reformen. Jeg synes, det ikke er nogen heldig Løsning, der blev truffen ved Loven af 27. Maj 1908; at man tog en vis stor Reform, og saa sagde man: Bagefter kunne vi klare Vanskelighederne. Jeg synes, det ikke er god konstitutionel og parlamentarisk Praxis; der burde efter min Formening den Gang være fundet Tid og Lejlighed til at løse Jernbaneskyldsspørgsmaalet samtidig med Jernbaneloven.

Jeg vil endnu overfor det ærede Medlem fra Kellerup bemærke, at jeg paa et Bipunkt ikke er enig med ham, nemlig naar det ærede Medlem taler, som om dette var en Beskatning af en Del af Spekulationen, medens saa megen anden Spekulation gik ubeskattet hen. Dette er netop, som jeg tillod mig at bemærke før, ingen Beskatning. Vi tage en Del af denne samfundsskabte Værdi; Udbyttet af anden Spekulation kan ikke i den Grad paavises som samfundsskabte Værdi.

Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds kom med en Henstilling til mig om at udarbejde et Lovforslag, der optog Spørgsmaalet om en Grundværdiskat. Jeg skal dertil bemærke, at det er ikke min Ressort, det hører ikke under Ministeriet for offentlige Arbejder, derfor kan jeg ikke udtale mig indgaaende om dette Forhold. (Moestrup: Det var ved Jernbaneanlæg og Havneanlæg). Naa, det vidste jeg ikke; det tilføjede det ærede Medlem ikke, den Gang han havde Ordet. Men jeg skal indskrænke mig til at sige,